

но, като прочете първите молитвени редове, болна-та подзаемѣна махна ѝ съ рука. Пріятелка-та ѝ приближи до нея, и едвамъ можеше да я слуша. "Возлюблена моя, рече ѝ она, "недѣй нѣя; това не ми оставя да ся моля: "прочитай току, "

Инокния-та сѣдна на колѣне и като прочиташе молитвите, умирающа-та праваше отъ время на время кръсть-та си. Нощъ-та притесна,

Кога-то инокини те съ свѣць ся заварнаха Прасковія несуществуваше вече. Дѣсна-тай рука останала бѣше надъ груды-те ѝ, и познаваше ся, споредъ расположеніе-то на персты-те ѝ че она удрѣла бѣше като кръсть-атъ си праваше.

К О Н Е Ц Ъ.